

PROJECTE M'AGRANA: TRENCANT ELS MURS QUE FAN POSSIBLE LA INCLUSIÓ

Una escola d'infantil i primària de la comarca de Llevant du a terme una proposta amb alumnes d'un centre d'educació especial

Montserrat Nadal,
coordinador de Pissarra

El CEIP Sant Miquel de Son Carrió fa dos anys que ha engegat el projecte M'AGRANA; una proposta consistent en la inclusió d'un grup d'alumnes del centre d'educació especial Joan Mesquida de Manacor a la dinàmica d'aquest centre d'infantil i primària.

Aquesta escola de Son Carrió fa anys que treballa amb la intenció de construir un centre "on qualsevol infant, indistintament de les seves característiques socials, familiars, físiques, funcionals, etc., tingués l'opció de prendre-hi part". I això és precisament el que pretén el projecte M'AGRANA: que qualsevol infant, fins i tot aquells que són alumnes dels centres d'educació "especial", siguin una companya o un company més dins els centres que coneixem com a "ordinaris". Per tant, fer possible una educació inclusiva de debò, a tots els efectes.

El centre d'educació especial Joan Mesquida, per la seva banda, treballa perquè "el retorn dels seus alumnes al sistema ordinari sigui possible". Sembla clar que l'entesa entre aquests dos centres escolars no havia de ser gaire complicada.

Jeroni Santandreu, un dels mestres del CEIP Son Carrió, ens comenta de quina

manera se li va despertar aquesta inquietud a l'hora de posar en marxa la proposta: "Sóc aficionat a anar a natació i, a vegades, coincidia a la piscina amb els alumnes del Centre Joan Mesquida. Mentre eren allà amb el seu monitor feien les mateixes activitats que la resta de gent, no hi havia cap diferència. Aquest fet em va portar a pensar que, dins l'àmbit escolar, era possible

trencar tots els murs que separen aquests infants dels altres".

El CEIP Sant Miquel és un centre ordinari organitzat amb metodologia viva i activa, amb elements com la "periodització flexible" dels continguts curriculars; en el sentit que tots els infants tenen oportunitat d'acostar-se als continguts curriculars quan estan pre-

parats per fer-ho i ho necessiten, ja que es confia en el ritme d'aprenentatge de cada individu. També hi trobem propostes com la "programació viva", ja que es parteix de la creença que una bona manera de poder atendre les veritables necessitats dels infants és amb una programació que s'adapta al dia a dia d'acord amb els processos madurats dels infants i la seva evolució. Per tant, era un marc adequat per a sembrar la llavor d'aquesta proposta d'educació inclusiva.

Com s'ha esmentat abans, aquest curs 2018-2019 és el segon any del Projecte M'AGRANA. Durant el curs passat, va tenir lloc la fase experimental, que va consistir en la inclusió d'un grup de sis alumnes i dues mestres del Joan Mesquida un cop a la setmana. Aquests sis al·lots varen comptar amb l'acompanyament durant un temps per part d'alumnes del CEIP Sant Miquel, per a ajudar-los a situar-se i a integrar-se en el sistema organitzatiu i pedagògic del centre. Durant tota la fase experimental es varen fer observacions i reunions de coordinació amb tècnics i professionals dels dos centres.

"Aquest primer grup d'alumnes del Joan Mesquida tenien entre 16 i 17 anys, i el nostre és un centre d'infantil i primària. Un dels primers canvis que vàrem decidir, un cop passat el primer any, va ser que les edats dels infants que vinguessin a Son Carrió havien de ser inferiors i més properes a les dels nostres alumnes; per això el segon any són alumnes entre 8 i 12 anys", ens comenta n'Imma Coll, una alta mestra del CEIP Sant Miquel.

El curs en què ens trobam, 2018-2019, té lloc la continuació del projecte, que ara s'incrementa a dos dies per setmana, amb el seguiment de les reunions de coordinació entre els professionals dels dos centres. I quina és la valoració que es fa, per exemple, des de l'escola de Son Carrió?

En Jeroni Santandreu ens comenta aspectes com aquest: "Aquesta experiència que estam realitzant ens demostra que la inclusió és possible i que el gran repte que ens havíem plantejat es pot dur endavant. I és que els centres públics han de ser capaços d'atendre i de respondre a les necessitats de qualse-

vol infant, amb independència de les seves necessitats educatives. A més, tots els alumnes i tots nosaltres en tenim de necessitats; cadascú sap quins són aquells punts que ha de treballar i millorar".

Mentre sóc al CEIP Sant Miquel, un dimarts matí del mes de febrer, arriba n'Aina M. Riera, cap d'estudis del centre d'educació especial Joan Mesquida de Manacor, amb dos alumnes. (Avui només són dos del total de sis, perquè la resta de companys tenen la grip i han quedat a casa). Hauríeu d'haver vist amb quina naturalitat són rebuts per part dels mestres del centre i, sobretot, per part dels alumnes que els saluden amb afecte i els acompanyen a visitar l'ambient pedagògic en què tenen ganes de passar una estona del seu horari escolar.

De camí al poliesportiu amb la cap d'estudis i els alumnes del Joan Mesquida, n'Aina M. Riera em comenta que "són molts els avenços que s'han aconseguit d'ençà que aquests nois venen al CEIP Sant Miquel". Veient-los jugar a futbol amb els seus companys, entre abraçades quan han marcat un gol i algun que altre retret en haver-ne encaixat un altre, puc assegurar que l'objectiu que el Projecte MAGRANA s'havia proposat és

ben real, té la cara i els ulls d'aquests nins i nines, i que és possible trencar els murs que separen aquests infants i joves etiquetats com a "especials" dels altres, perquè a l'escola de sempre hi ha lloc per a tothom.

Tan sols em resta afegir el motiu pel qual aquesta proposta rep el nom de M'AGRANA, com ens explica n'Imma Coll: "en obrir una magrana veim totes aquelles peces d'un color vermell intens, com si tot fos u, formant part d'un mateix sistema. De la mateixa manera el nostre projecte pretén aquest mateix objectiu, una educació inclusiva per a tothom, sense que cap infant en quedi al marge".

Aquestes són algunes de les observacions dels tècnics i professionals d'ambdós centres sobre els efectes del projecte: "Quan trepitges el CEIP Sant Miquel, els teus sentits s'omplen d'això que tants en diuen inclusió"; "observes l'acceptació incondicional de tots els alumnes"; "observes un context que facilita oportunitats de participació real i potencia el desenvolupament i l'autonomia dels alumnes". No hi ha res més a afegir, sinó donar-vos les infinites gràcies per fer possible el dret a l'educació de TOTS els infants. ■